

bestemmelse, man sørger for i en lille Til-lægsparagraf, at driftige Folk ikke skulle misbruge Bestemmelsen, men det ærede Medlem finder, at det er særdeles snedig, at man saaledes har spærret Spekulationen ude. Sa, kan man være fornøjet med snedige Fremskridt af den Art, saa er man let at fornøje, og jeg kan da forstaa, at det ærede Medlem glider meget let hen over alle de store, vanskelige Spørgsmaal, som om de i Virkeligheden ikke betød noget. Den ærede Minister fremhævede med Hensyn til disse mærkværdige Bestemmelser i § 2, hvortil jeg sigtede, og som jeg for øvrigt ikke nærmere skal gennemgaa, efter at vi have hørt den ærede, sidste Talers Foredrag, at han var bleven nødt til at gaa ind paa disse Bestemmelser for at forhindre de industri-drivende fra at unddrage sig Skatten. Man har talt, som om det næsten var en Forbrydelse, at Industrien vilde undgaa Skatten, som om det ikke var fair, som om kun de Korretninger, der ikke vilde søge at undgaa Skatten, være særlig honnøtte og noble. Det har forbausset mig at høre. Jeg antager, at det første, en forstandig Brygger vil sige, naar han faar en saadan Lov, vil være dette: Hvorledes skal jeg bære mig ad for at kunne brygge og sælge lige saa meget Øl som tidligere? Og saa vilde hans Bestræbelser gaa ud paa at udfinde, om han ikke kan brygge Øl, der kan slippe fri for denne Skat, og om han ikke kan levere sit Øl billigere end hidtil. Det forekommer mig, at det er ganske retmæssigt, at en Brygger søger at blive fri for denne Skat. Jeg gør denne Bemærkning overfor den noget mærkelige moralske Anskuelse, som synes at gøre sig gældende overfor det fore-liggende Forslag, som om det ikke maatte være vedkommendes første Forretningsprincip at levere det Øl, som Folk ville have, levere det saa billigt som muligt og søge at slippe uden om de Forhindringer, som man lægger for vedkommendes Bedrift. Det forekommer mig, at hvor moralsk man end er, kan man dog vedkende sig en saadan Anskuelse som Forretningsprincip. Den ærede Finansminister beskriver, hvor svært han havde haft ved at naa et endeligt og efter hans Me-ning holdbart Standpunkt med Hensyn til denne Skat, hvilke Metamorfoser den har undergaaet, hvorledes det havde været nød-vendigt at gaa fra det ene System til det andet, at forlade det System, at der skulde gøres Forskel mellem undergæret og over-gæret Øl, at nedsætte Skatteprocenten o. s. v. Jeg maa sige, at denne Beskrivelse af Gen-vordigheder, den ærede Minister har haft, svækker noget min Tillid til, at den [ærede

Minister raader over den tekniske Indsigt, som det ærede Medlem fra Stege har saa megen Tillid til. Der vil jo ved Anvendelse af denne Lov selvfølgelig blive Brug for ikke alene Jurister, som vel sagtens let vilde finde ud af disse Straffebestemmelser, naar Ministeren har udtalt sit „jeg formener“; men der vil sikkert ogsaa blive Brug for ad-fskillig teknisk Indsigt til at bedømme de For-søg, som Bryggerne ville gøre paa at ind-føre andre Ølforter eller nye Bryggemaader; men jeg maa sige, at efter min Erfaring i det sidste Halvaar med Hensyn til den tek-niske Kyndighed, som staar til Regeringens Raadighed, have vi nærmest Grund til at nære nogen Mistillid. Det har viist sig, at de tekniske Evner, som den ærede Minister raader over og har fulgt i en Del Spørgs-maal, for ikke ret længe siden troede, at der kunde laves en Ølstat efter den gamle Regel om undergæret Øl af en vis Alkoholprocent; men det har nu viist sig, at det Grundlag er absolut umuligt. Den ærede Minister har Skridt for Skridt maattet forlade det Standpunkt og gaa over til et principielt modsat Standpunkt, maattet gaa over fra det, som man tidligere ansaa for et fornuf-tigt Grundlag for Beskatningen til et, som her oven over — hvis jeg ikke hørte fejl — blev betegnet som et fornuftstridigt Standpunkt. Jeg siger, at naar den tekniske Indsigt, som staar til Ministerens Raadighed, er saaledes, saa synes det mig nok, man maa betænke sig to Gange, inden man lægger saa store Interesser, som her er Tale om, i Hæn-derne paa en teknisk Indsigt af den Bestaffen-hed. Der kan ikke være Tvivl om, at det er en højt tvivlsom Affære med denne Skat. Jeg kan med Hensyn til Enkelthederne og Bedømmelsen af Forslaget i sin Helhed hen-holde mig til, hvad den foregaaende ærede Taler har sagt, og jeg skal altsaa forbigaa, hvad jeg ellers kunde have at sige derom.

Jeg skal gaa lige til det Spørgsmaal, som jeg tror alligevel er det Spørgsmaal, som skal gaa og gælde Landet over. Hvor-for skulle vi gaa ind paa den Slags Widt-løftigheder? Hvorfor skulle vi ind paa nye Skatter, der i den Grad ere slet funderede som denne, behøve vi nye Skatter? Jeg har ikke hørt, at vore Indtægter ikke kunne staa til ved en nogenlunde forstandig Finanshus-holdning. Det er muligt, at hvis den højt-ærede Finansminister ikke kan blive af med den Krigsbestyrelse, vi nu have, saa vil det knibe med Tiden; men hidtil have vi hørt af selve de militære Apostle, som vi have hørt rundt om i Landet, at Penge er der nok af, de ere aldrig i Forlegenhed for Penge. Siger man: Det er noget dyrt med